

[Alfred Jensen.]

kasserne. Når en arbejdsløs er så heldig at få arbejde, ved man, at han har visse huller, der skal dækkes, regninger hist og her, og dertil kommer så, at han også er skyldig overfor skattemyndighederne. Skattevæsenet møder på pletten, så snart en arbejdsløs har fået arbejde, og begynder at afkræve ham skat. Det er givet, at den mand, der har været arbejdsløs, ikke er i stand til at betale skat i ledighedsperioden. Derfor har vi foreslået, at der blev en skattefri periode, der svarede til ledighedsperioden, for så vidt denne periode strakte sig over 30 dage.

Hvad der gælder for de arbejdsløse, gælder i lige så høj grad for de syge. Adskillige arbejdere, der rammes af sygdom, får ikke engang de 6 kr. i dagpenge, som folkeforsikringsloven hjemler ret til, og det vil sige, at en sygdomsperiode slår lige så store skår i en skatteydners økonomi som en arbejdsløshedsperiode. Derfor bør der også på dette område sikres en tilsvarende skattefri periode for syge som for arbejdsløse.

I anledning af den ændring, der sker i sambeskatningen, vil jeg udtrykke min tilfredshed med, at de børn under 18 år, der har indtægter, som det er nævnt i forslaget, ikke sambeskattes med forældrene, for så vidt disse indtægter stammer fra eget arbejde, og det gør for mig ingen forskel, om man yder arbejdsindsatsen indenfor familien eller udenfor familien. Jeg synes, det er rimeligt, at man foretager en sådan speciel beskatning af de unge mennesker.

Jeg er derimod ikke enig i, at der også skal ske særbeskatning for de børn, har man vel lov at sige, der har formue eller indtægter, der ikke hidrører fra arbejdsydelse. Jeg finder ikke, at der er nogen rimelighed for, at man giver en sådan begunstiggelse til denne kategori. Deres formue, deres indtægt, er jo ikke et resultat af deres arbejde, men et resultat af den nære eller fjernere families, jeg vil ikke sige arbejde, men i hvert fald bestræbelser, og derfor finder jeg, det er rimeligt, at man opretholder sambeskatningen på dette felt. Det forekommer mig, at man specielt i denne situation, hvor man er ude efter skatteobjekter, hvor man så at sige er ude med krogen på alle områder, netop ikke burde gennemføre en lettelse som den, der er foreslået her; selvom det ikke drejer sig om mange, så drejer det sig dog om grupper af personer, som man uden at træde for nær kan sambeskatte.

Det har i forbindelse med de ny skatter været diskuteret, hvad man kunne gøre for

at sikre, at alle indtægter blev beskattet. Der har været diskuteret bogføringspligt for selvstændige erhvervsdrivende, og man har talt om ligningsinspektørernes virksomhed. Jeg tvivler ikke om, at der kan nås adskiligt ad den vej, men jeg vil tro, at der kan gennemføres mere effektive kontrolforanstaltninger. Hvordan er det f. eks. med kontrollen af de indtægter, der opgives? Er den så effektiv, som den kan være? For arbejdernes vedkommende ved vi, at den selvangivelse, der indgives, sammenlignes med opgivelsen fra vedkommendes arbejdsgiver. Har man noget lignende for folk med store indkomster? Foretages der en lignende sammenligning med millionærers opgivelser og de oplysninger, der kan indhentes fra pengeinstitutterne, det være sig banker, sparekasser, kreditforeninger, hypotekforeninger, aktieselskaber og så videre? Får man oplysninger fra disse institutioner, så man er fuldkommen sikker på, at de, der har de store indkomster, de store formuer, virkelig har opgivet det, som de har pligt til? Jeg savner fuldstændig klarhed derover, og jeg vil tro, at offentligheden også savner klarhed. Og findes der ikke en sådan indberetningspligt for sparekasser, banker, aktieselskaber og andre pengeinstitutter, bør man efter min opfattelse gennemføre en sådan indberetningspligt. Det er da helt urimeligt, at man har en sådan indberetningspligt for arbejdernes vedkommende, det vil sige, pligten hviler naturligvis på arbejdsgiverne, når noget lignende ikke findes i samme omfang for skatteydere, der har betydeligt større indkomster. De har mindst lige så stor mulighed for at glemme, for ikke ligefrem at sige snyde, når de udfylder selvangivelsen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de bemærkninger, jeg her har fremsat, dækker over et ønske om, at der sker en ændring i det forslag, som her er fremsat, så man virkelig letter beskatningen på de små indkomster. Jeg er fuldkommen klar over, at noget kan rettes ved selve udskrivningslovens behandling, men jeg mener, at her er stedet og her er tidspunktet til at foretage de virkelige ændringer, og hvis man ikke i udvalget tager hensyn til de ønsker og synspunkter, jeg her har fremsat, må man være forberedt på, at vi vil stille ændringsforslag. Jeg vil gøre de ærede medlemmer, der vil komme til at deltage i en sådan udvalgsforhandling, opmærksom på, at vi vil møde med ændringsforslag i det omfang, det er muligt for os at udarbejde dem. Her må jeg naturligvis tage forbehold med hensyn til tiden og den vanskelighed, der er forbundet